

Ο βασιλιάς της Αιτωλίας ή της Βοιωτίας, Οινέας, είχε βοσκό τον Στάφυλο. Αυτός παρατήρησε πως μια κατσίκα του έτρωγε τις ρόγες συγκεκριμένου φυτού και έδειχνε περιεργή ζωντάνια. Έκοψε μερικά τσαμπιά και τα πήγε στον Οινέα. Ο βασιλιάς δοκίμασε μερικές ρόγες, τις βρήκε νόστιμες, έστυψε τις υπόλοιπες, ήπια τον χυμό κι ένιωσε ωραία. Ανακαλύφθηκε το κρασί: «Οίνος», με «σταφύλια» τις ρόγες, από το όνομα του βοσκού του.

Κατ' άλλους, όταν ο θεός Διόνυσος περιπλανιόταν ανά την Ελλάδα, έφτασε και στα μέρη της Αιτωλίας, όπου φιλοξενήθηκε από τον καλόβολο βασιλιά Οινέα και την όμορφη γυναίκα του, Αλθαία. Την οποία ο θεός γλυκοκοιτούσε. Ο Οινέας το κατάλαβε. Κι επειδή χέρι που δεν μπορείς να το δαγκώσεις, το φιλάς, προφασίστηκε πως έπρεπε να πάει ταξίδι. Διόνυσος και Αλθαία παραδόθηκαν στον έρωτά τους κι από την ένωσή τους γεννήθηκε η Δηιάνειρα, μελλοντική σύζυγος του Ηρακλή, ή, κατ' άλλους, ο Μελέαγρος.

Ο Διόνυσος κατάλαβε την αληθινή αιτία της απουσίας του καλόβολου Οινέα. Κι όταν ο βασιλιάς επέστρεψε, σε ένδειξη ευγνωμοσύνης, του έμαθε την καλλιέργεια του αμπελιού και την παρασκευή του κρασιού, του «οίνου» όπως βαπτίστηκε παίρνοντας το όνομά του.

Άλλη εκδοχή μιλά για τον Ικάριο που ζούσε κάπου κοντά στην Πεντέλη, μαζί με την κόρη του, Ηριγόνη. Εκεί, έφτασε ο θεός Διόνυσος. Ο Ικάριος και η Ηριγόνη τον φιλοξένησαν (μερικοί ισχυρίζονται ότι ο θεός είχε με την ηρώιδα και ερωτική σχέση, από την οποία προέκυψε γιος, ο Στάφυλος). Ο θεός χάρισε στον Ικάριο ένα ασκί με αρωματικό ποτό, το οποίο, όπως του εξήγησε, λέγεται οίνος. Και τον έμαθε να καλλιεργεί αμπέλια και να παρασκευάζει κρασί. Έπειτα, του ζήτησε να πορευθεί και να διδάξει στους ανθρώπους τα όσα έμαθε. Ο Ικάριος υπάκουσε.

Πανάρχαιο το κρασάκι κι οπωσδήποτε θεϊκό δώρο.

(Έθνος της Κυριακής, 11.10.2009) (τελευταία επεξεργασία, 20.9.2010)